

**THE ROMANIAN ORTHODOX
METROPOLIA OF THE AMERICAS
SAINT NICHOLAS - ROMANIAN ORTHODOX CHURCH**
45-03 48 Av. Woodside NY, 11377; www.stnicholaschurch.net

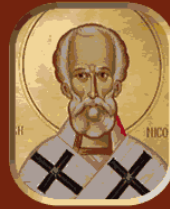
RUGACIUNEA SFINTEI CRUCI

Să se scoale Dumnezeu, și să se risipească vrăjmașii Lui, și să fugă de la fața Lui cei ce-L urăsc pe Dânsul. Să piară cum piere fumul, cum se topește ceara de fața focului, așa să piară demonii de la fața celor ce-L iubesc pe Dumnezeu și se însemnează cu semnul Crucii, zicând:

Bucura-te, preacinstită și de viață făcătoare Crucea Domnului, care gonești demonii cu puterea Celui ce S-a răstignit pe tine, a Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, Care S-a pogorât la iad, și a călcat puterea diavolului, și te-a dăruit nouă pe tine, cinstită Crucea Sa, spre izgonirea a tot vrăjmasul.

O, preacinstită și de viață făcătoare Crucea Domnului, ajută-mi mie cu Sfânta Fecioara Născătoare de Dumnezeu și cu toți Sfinții, în veci. Amin.

Preot Paroh: Marius Daniel Dumitrescu
917 592 2571 – mobil

THE ROMANIAN ORTHODOX METROPOLIA OF THE AMERICAS
SAINT NICHOLAS
ROMANIAN ORTHODOX CHURCH
WOODSIDE, NEW YORK

45-03 48th Ave.
Woodside, NY 11377

tel: (718)784-4453
cell: (917)592-2571

Purtarea crucii

„Cine voiește să vină după Mine să se lepede de sine, să își ia crucea și să-Mi urmeze” (Marcu 8, 34).

Tânărului bogat Mântuitorul îi spune: „Dacă vrei să fii desăvârșit...” (Matei 19, 21), iar în Evanghelia de mai sus: „Dacă cineva voiește...” De unde se vede că Mântuitorul nu constrânge, nu obligă pe nimeni să îl urmeze, respectă libertatea omului, ci numai invită: „Dacă voiești...”

Vedem însă că El vorbește și altfel: „Poruncă nouă vă dau... Aceasta vă poruncesc...”, spune ucenicilor învățându-i porunca dragostei (Ioan 15); „Mergi și fa asemenea” (Luca 10, 37), îi poruncește învățătorului de lege, îndemnându-l să urmeze samarineanului milostiv; tot așa poruncește el ucenicilor: „Păziți-vă de aluatul fariseilor ” (Matei 16, 6).

Acest dacă, pe care îl folosește Mântuitorul când este vorba de urmarea sa, nu cumva arată că această urmare nu-i necesară, nu-i obligatorie și că ne putem lipsi de ea? Cu adevărat Domnul nu silește pe nimeni să-l urmeze; „Nu te silesc să vii după mine, dar cine se va rușina de mine acum, în acest veac, și Eu mă voi rușina de el când voi veni întru slava Mea; și dacă mă voi rușina de tine atunci, nu ai parte cu Mine, nu vei intra cu Mine în viață; ți-ai pierdut sufletul. Și dacă l-ai pierdut mai bine era să nu te fi născut, nici toată lumea de-ai avea-o nu o poți da în schimb pentru el.” Deci sunt liber să-L urmez sau nu, dar dacă nu o fac îmi pierd sufletul și nimic nu am mai de preț decât el. Deci urmarea lui Hristos este obligatorie, din punctul nostru de vedere și în interesul nostru cel mai mare. Cum să o facem, ne spune Mântuitorul mai departe. În primul rând să te lepezi de sine. Dar ce este acest sine? Omul este creat după chipul lui Dumnezeu, icoană vie a lui. „Ai văzut pe fratele tău? Ai văzut pe Dumnezeu”, așa ziceau Părinții. Omul nu e creat pentru sine, ci pentru Dumnezeu. Tot ce ne face neasemănători cu Dumnezeu acesta-i șinele de care trebuie să ne lepădăm. Șinele este omul de păcat, haina murdară a păcatului, hainele de piele pe care le-a îmbrăcat omul după cădere. Pentru a urma Domnului, trebuie lepădat acest sine, trebuie să fi gol ca Adam înainte de cădere.

În al doilea rând, să-ți iei crucea ta. Crucea are multe înțelesuri. Unul din ele rezultă din întrebuintărea ei de altădată ca unealtă de tortură și moarte. În acest înțeles crucea înseamnă suferință, chin, durere, moarte. De ce urmarea Domnului nu se poate fără cruce? Șinele de mai sus e mai mult decât o haină pe care o poți dezbrăca; este un buboi, o putreziciune înfiptă în ființa noastră; deci nu o putem lepăda ca pe o haină, ci trebuie tăietură, operație, pentru a putea fi înlăturat. Și orice tăietură doare, este o suferință. Și fiindcă stricăciunea nu-i la toți aceeași, nici crucea nu-i la fel pentru toți, ci fiecare își are crucea sa.

Apoi, să-Mi urmeze Mie. Nenumărate sunt trăsăturile icoanei celei Dumnezeiești. Mântuitorul însă a stăruit asupra câtorva, pe care trebuie să le urmăm: „Învățați-

vă de la Mine că sunt blând și smerit cu inima!"; „Fiți sfinți ca și Tatăl vostru cel ceresc!"; „Lubiți-vă unii pe alții așa cum și Eu v-am iubit pe voi!...

Aceasta-i urmarea lui Hristos: osteneală, nevoiță pentru a înlătura din viața noastră tot ceea ce ne desparte de El și a urma icoana sfințeniei Lui pentru a agonisi asemănarea cu El.

Deci Crucea este inevitabilă, nu o putem ocoli. Omul în necaz și în suferință, știind aceasta, zice cu un fel de resemnare: Ce să faci? Asta-i crucea mea, n-am încotro! Un fel de pacoste de care nu putem scăpa. Oare așa să fie? Sunt suferințe pe care omul le primește bucuros, pentru a scăpa de un rău mai mare, pentru a obține un bun dorit. Câte nu rabdă omul pentru sănătatea lui! Crucea este inevitabilă, dar purtarea ei ne este de mare folos, este în interesul nostru cel mai vital să o ducem, pentru că ne curăță de păcate și ne sfințește, o merităm pentru a ne ispăși păcatele făcute și ne deschide porțile raiului, ca tâlharului. Numai purtând crucea putem intra în Rai: crucea este cheia raiului. Ținându-ne strâns în urma Domnului cu Crucea vom fi mereu împreună cu El, „Unde sunt Eu acolo va fi și sluga mea”, zice El.

Numai pentru Hristos Crucea a fost nemăsurat de grea, El era nevinovat și Crucea era împovărată cu toate păcatele lumii și El a suferit pentru toți. Crucea noastră însă este datorie pentru păcat, dar și cale de fericire veșnică și deci nu mai este o spaimă, ci un bun dorit și de mare trebuință și folos. Apoi crucea noastră este și ușoară. De când Hristos S-a răstignit pe Cruce, Crucea mea nu mai este grea, căci Hristos a dăruit Crucii toată puterea Sa. Și prin aceasta, Crucea pe care o port mă sfințește, mă întărește, mă preface. De aceea ne minunăm zicând: „Mare este Doamne, puterea Crucii Tale! Ea a făcut din pescari apostoli și din păgâni mucenici... ” Și mai mult: Crucea este armă asupra diavolului, care se îngrozește și se cutremură, nesuferind puterea ei; Crucea zădărnicește și nimicește toată lucrarea celui potrivnic. De aceea, să ne bucurăm de Cruce! „Iar eu nu am cu ce mă lauda mai mult, decât cu Crucea Domnului”, zice marele Pavel. Și ne laudăm cu ea primind și răbdând cu bucurie toate încercările ce vin peste noi, știind că prin ele ne agonisim bucuria cea negrăită a vieții veșnice.

Să ne însemnăm cu Crucea în toate împrejurările vieții. „Îngrădește-te cu Sfânta Cruce ca precum un scut, ne îndeamnă Sfântul Efreem Sirul, pecetluiește-ți cu ea mădularele și inima. Și nu numai cu mâna să te însemnezi cu semnul crucii, ci și cu mintea pecetluiește-ți cu ea orice îndeletnicire a ta, și intrarea și ieșirea din orice vreme, și șederea și scularea și patul și orice slujire ai face, pecetluiește-o mai întâi cu semnul crucii.” Și să o purtăm cu multă bucurie și recunoștință față de Mântuitorul iubit, care a purtat-o pentru păcatele noastre și ne-a lăsat-o ca pe cel mai de preț dar făcut prietenilor săi. Și te îmbărbătează în suferințele vieții: „Hristos a suferit atâta pentru mine și eu să nu rabd cât de puțin?” Și când vrăjmașul năvălește cu ispitele, privește Sfânta Cruce și zi: „Doamne să nu fiu nepăsător văzând Crucea Ta!”

„Crucea Ta, Doamne, viață și înviere este pentru poporul tău...”

PĂRINTELE PETRONIU TĂNASE